

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Brno, Rooseveltova 16, o námitce podjatosti vznesené žalobcem ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 1 As 216/2015,

t a k t o :

Soudci prvního senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Marie Žišková, JUDr. Lenka Kaniová a JUDr. Filip Dienstbier **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 1 As 216/2015.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 25. 5. 2015, č. j. 62 A 132/2014 – 28, ze dne 15. 6. 2015, č. j. 62 A 115/2014 – 21, ze dne 17. 6. 2015, č. j. 62 A 8/2015 – 28, ze dne 18. 6. 2015, č. j. 62 A 62/2015 – 12, ze dne 8. 7. 2015, č. j. 62 A 119/2014 – 16, č. j. 62 A 128/2014 – 24, č. j. 62 A 131/2014 – 27, č. j. 62 A 134/2014 – 31, a ze dne 22. 7. 2015, č. j. 62 A 68/2015 – 23.

V přípisě ze dne 12. 10. 2015 vznesl stěžovatel námitku podjatosti soudců Nejvyššího správního soudu JUDr. Marie Žiškové, JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera. Důvod podjatosti jmenovaných soudců spatřuje stěžovatel v tom, že mu úmyslně či neúmyslně upřeli právo na spravedlivý proces v řízeních před Nejvyšším správním soudem, a to např. v řízeních vedených pod sp. zn. 1 As 185/2014, sp. zn. 1 As 187/2014, sp. zn. 1 As 245/2014, sp. zn. 1 As 5/2015, sp. zn. 1 As 143/2015 a sp. zn. 1 As 216/2015. Tito soudci se podle stěžovatele úmyslně neřídí zákony České republiky nebo je neznají. Stěžovatel má za to, že jmenovanými soudci byla ve výše uvedených řízeních narušena důvěra stěžovatele v nezávislé, nestranné a zákonné rozhodování Nejvyššího správního soudu. Z těchto důvodů stěžovatel také podal podnět ke kárnému řízení s těmito soudci.

Ve vyjádření k námitce podjatosti dotčení soudci shodně uvedli, že se v dané věci směrem k žalobci necítí být jakkoliv podjati a nemají žádný vztah k věci nebo účastníkům řízení.

Při posouzení důvodnosti námitky podjatosti vycházel Nejvyšší správní soud z § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podle kterého jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Dle § 8 odst. 5 s. ř. s. účastník nebo osoba zúčastněná na řízení může namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočníka nebo znalce. Námitka musí být uplatněna do jednoho týdne ode dne, kdy se osoba o podjatosti dozvěděla; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (článek 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup zcela výjimečný.

Jde-li o důvody uvedené v první větě § 8 odst. 1 s. ř. s., je třeba uvést, že poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, tedy zejména v případech, kdy by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Vyloučen by byl taktéž i soudce, jenž by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Soudcův poměr k účastníkům či k jejich zástupcům může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, vztahem srdečně přátelským (či naopak vzájemně nepřátelským), může jít také o vztah ekonomické závislosti. V nastalém případě ovšem stěžovatel žádný podobný vztah nenamítá.

Jde-li o důvody uvedené v druhé větě § 8 odst. 1 s. ř. s. (tj. vyloučení soudce z důvodu jeho podílu na předchozím soudním řízení), smysl a účel tohoto ustanovení spočívá ve vyjádření principu instanční oddělenosti řízení před jednotlivými funkčně příslušnými soudy jako záruky vnitřní nezávislosti soudní soustavy, a tím i práva každého na spravedlivý proces. S ohledem na specifika správního soudnictví je nutno pojem „*předchozí soudní řízení*“ vykládat tak, že tutéž věc nemůže u krajského soudu a poté u Nejvyššího správního soudu projednávat a rozhodovat stejný soudce. O takový případ však evidentně nejde, nic takového stěžovatel nenamítá.

Z námitky podjatosti vyplývá, že je podána s ohledem na předchozí rozhodovací činnost jmenovaných soudců Nejvyššího správního soudu. Zde je třeba opětovně poukázat na znění § 8 odst. 1 s. ř. s., kde je výslovně uvedeno, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo *v jeho rozhodování v jiných věcech*. Soudce může být vyloučen z rozhodování jen z objektivních důvodů, nikoli pro subjektivní přesvědčení účastníka řízení o nespravedlivosti dřívějšího rozhodnutí. Zpochybňovat rozhodnutí soudu jistě lze; k tomu však slouží opravné prostředky (jsou-li přípustné), nikoli námitka podjatosti.

pokračování

Nejvyšší správní soud proto o námitce podjatosti vůči soudcům Nejvyššího správního soudu JUDr. Marii Žiškové, JUDr. Lence Kaniové a JUDr. Filipu Dienstbierovi rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 29. října 2015

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu